

תנועת העולם הזה — כוח חד
יוצאת לזינוק חדש — כדי להכני
לכנסת השביעית כוח מדיני שיו
לא רק להרים קולי-מחאה, אלא ג
להשפיע על ההכרעות.

איפקד חברים

לשם אירגון המיבצע יש צורך דחו
בעידכון ובמילוי כרטיסיית האוהדי
והתומכים. זה חיוני לקיום הקשר!

זכור — אין לרשותנו שום מנגנו
ושום אמצעים. כל העבודה נעשית בי
מתנדבים.

אם לא קיבלת בחודש האחרון הו
עות ממטה-הבחירות הארצי, פרוט
של דבר כי איןך מופיע בכרטיסיו
המעודכנת. במיקרה זה, אנא מל
באופן דחוף את הטופס המתפרס
בעמוד 8, שלח אותו לת.ד. 136, תל
אביב, או גש עימו אישית למטה
הבחירות הארצי, ברחוב גליקסון 3
תל-אביב.

חיילים!

דרושים לנו באופן דחוף מתנדביו
בקרב אוהויו התנועה בצה"ל, כדי ל
גיש את רשימת החברים מטעם רש
מתנו בחונות הקלפיות הצבאיות, ג
בחירות לכנסת.

כל חייל, עד דרגת סמל (ועד בכלל
יכול לכתן לחבר ועדת-קלפי צבאית.

חייל — אם אתה מוכן ל
אנא שלח לנו באופן דחוף את מיס
פרך הצבאי, שמך (שם משפחה, ש
פרטי ושם האב) ומיספר הדואר ה
צבאי שלך!

דוכני הסברה

דוכני-הסברה של תנועתנו הפכו ב
ימים האחרונים חלק מן הגוף במקומו
שונים ברחבי הארץ. בדוכנים אלה מ
צגים למכירה שני הספרים של התנו
עה, חוברות הסברה וחומרי-הסברה אחר
אלה.

דוכנים דרושים כדי ליצור מיפג
בלתי-אמצעי בין פעילי התנועה ובי
הציבור. הם מביאים את דברנו ל
מאות בתים חדשים, שאין לנו כ
דרך אחרת להגיע אליהם, והתופכיו
למוקדים חדשים של הסברה. הו
מפגינים את נוכחותנו בכל מקום
והם מחזירים לתנועה חלק מן ה
כסף שהוציאה על פירסומים חשוביו
אלה.

כדי לאייש דוכנים, בכל מקום בארץ
דרושים מתנדבים. המוכן להתנדב ל
עולה זו, אשר תימשך ע
לבחירות, מתבקש לפנות אל מטה הב
חירות המקומי שלנו, או אל המס
הארצי — גליקסון 8, טלפון 222145
תל-אביב.

במדינה

ירושלים

המחסלים

ממחנה-יהודה

מזה כמה חודשים מתלוננים פועלים ער
ביים, תושבי ירושלים המזרחית, כי ב
שוק מחנה-יהודה שבכירה פועלת כנופיית
ביריונים אנטי-ערבית. כנופייה זו, לדברי
המתלוננים, מתגפלת על כל ערבי או ער
בית העוברים בשוק לאחר חשיכה, מפלי
אה את מכותיהם.

עד היום, לא זכו תלונות אלו לתשומת-
לב רצינית. התגובה הכללית היתה שאין
הן אלא נסיונות השמצה והסתה, ושאל
אירעו אי-אלו מיקרי התגפלות, אין לראות
בהם פעולה מאורגנת. על אף שהמתלוננים
שיטחו דבריהם אף בפני ראש עיריית ה
בירה טדי קולק, לא ננקטה כל פעולה ב
עקבות כך.

הסכין הגורלית. השבוע הוברר
שחוסרי-הפעולה מצד השלטונות נתפרש ב
עיני התוקפים כעידוד למעשיהם. הם עברו
ממכות-ידיים לשימוש בסכינים. התוצאה:
צעיר ערבי בשם נורי ג'מאל אחמד, נשו
ואב לילדה קטנה, הגיע לתחנת מגן דוד
אדום כשכולו זב דם מחתך סכין עמוק
בורועו.

סיפר אחמד בעדותו במשרטה: „עברנו
במחנה-יהודה, מטעם העירייה. היינו אמנם
תשעה, אבל העבודה היא כזאת שכל אחד
מאיתנו היה לחוד. פתאום צצו לפני שני
צעירים. אחד מהם זינק בלי מילה עם סכין
שלופה בידו לעבר החזה שלי. זינקתי ה
צידה, והסכין פגעה בורועי.“

פגיעתה של הסכין היתה דראסטית:

● היא גרמה לשיתוק זרועו של אחמד,
הככה אותו לנכה, ללא אפשרות לפרנס
את עצמו.

● היא גרמה לשיתוק עבודות-הנקיון
בשוק בימי שישי, מאחר שהפעלים הער
ביים מסרבים להמשיך לעבוד במקום.

● היא גרמה לשיתוק, זמני לפחות,
ביחסי השכנות והקיום-בצוותא של יהודים
וערבים בכירה.

שביחות

פורטרט של

מפירי שביתה

שביתת-הדוורים בירושלים פרצה בשעה
לא מוצלחת, לא זכתה באהדת הציבור ה
רחב. התוצאה: משרד הדואר לא התקשה
בגיוס מפירי-שביתה.

מי הם מתנדבים אלה, שהיו נכונים לע
בור על אחד האיסורים החמורים של ה
חברה המודרנית — הפרת שביתה? כתבת
העולם הזה מדווחת על ראיון עם שניים
מהם:

עופרה גוטליב היא נערה נחמדה בת 18,
שזה עתה סיימה את בחינות הבגרות. היא
(המשך בעמוד 21)

מפר שביתה אלה
האבא והחברה בחו"ל

נשק קל. במיקרה אחד בלבד כונה אל
הכוח המשורייני אש ארטילרית — אשו של
תותח נגד-מטוסים, שלועו הרפנה כלפיהם.

במרחק של כמה עשרות קילומטרים ד
רומה נמצא הבסיס הגדול של חיל-הים
המצרי בג'רדקה. כלי-השיט שבו, שיכלו
להפריע ולהתערב במהלך הנחיתה והפשי
טה, לא התקרבו כלל אל איזור הפעולה.
שתי הטרפדות היחידות שנמצאו קודם לכן
בקירבת האיזור, פוצצו לילה קודם לכן
במיבצע נועז של אנשי הקומנדו הימי.

כך יכלה הפשיטה להסתיים ללא אבדות
בציוד ובנפש, להוציא פצוע אחד, שנפגע
בכדורים בשתי ידיו וחולץ במסוק מאיזור
הקרב, והו מצב אידיאלי שכל מפקד צבאי

משאית עמוסה כותנה בוערת ליד חוף הים,
אחרי שנפגעה באש הכוח הישראלי. לאורך
נתיב הפשיטה המשיכו לבוא משאיות צבאיות ואורחיות שלא ידעו על המתהולל בכביש.

משאית עולה באש

מיתקני הראדאר של ראס זפרנה עולים באש, כשהייל ישראלי
משקיף לעברם מעל למיקלע שלו. מיתקנים אלה היו מיתקני
מכ"ם ימי. מאז הפשיטה מונע חיל-האוויר מהמצרים לשקם את המיתקנים ולהקימם מחדש.

מכ"ם בוער

התנועה על הקרקע, הרי לפחות על תנועת
המטוסים שחיפו על הכוח הפושט, נשאר
מוטרל גם הוא. מפקדיו סברו, כנראה,
כפי שהעידו הצהרות המצרים הראשונות,
שזו עוד אחת מפעולות המלכות של חיל-
האוויר הישראלי, שנועדה לגרור את ה
מטוסים המצריים לקרב אוירי פתוח.

כשהסתיים המיבצע, היה ברור שההישג
שהושג הוא מעל ומעבר למצופה ולמתוכנן.
שכן, בליבול ואובדן עשתונות מעין זה
במערכות הצבא המצרי, וחוסר מוחלט של
זרימת אינפורמציה, לא יכול היה איש ל
חזות מראש.

איזו היו מגיבים

אילו היו המצרים מצליחים להחיש תג
בורת משוריינת לאיזור הפשיטה, אילו
אירגנו בעוד מועד להגנה את חיילי ה
מוצבים שהותקפו, אילו הזניקו את חיל-
האוויר שלהם ואילו השיטו את כלי-השיט
הצבאיים שלהם — ספק אם הפעולה היתה
מסתיימת כפי שהסתיימה. אין ספק שמל-
חמת 10 השעות היתה או מתמשכת והר
פכת לקרב ארוך יותר. חילוצו של ה
כוח הפושט מהשטח המצרי והחזרתו לחוף
הישראלי היו הופכים לבציה חמורה יותר.
אולם יש להגות שאלה שחשבו ותיכננו
את המיבצע, לקחו בחשבון גם אפשרויות
אלה. לאלף ואחת הבעיות והתקלות שיכלו
להתעורר, היו לצה"ל גם פיתרונות. אלא
שהכל הודו על כך שלא היה צורך לבדוק
את יעילותם.

סוף-סוף אי-אפשר לסמוך על כך שהמצ
רים יתנהגו תמיד כפי שהגיבו הפעם.

התנגדות-קלושה
למעשה, לא היה צריך כוח הפשיטה
המשורייני של צה"ל להיכנס לשום קרב
ממשי. כל מה שנשאר ללוחמיו לעשות
הוא להורר ולירוק אש ולהשמיד כל מה
שנראה בדרכם. לא היו קרבות שריון ב
שריון, וגם ההתנגדות, במידה שנתקלו בה,
היתה קלושה ובלתי מאורגנת. רק במוצי
בים הגדולים, סביב תחנות המכ"ם בראס
אבו דראג' וראס זפרנה, ניסו חיילים מצ
ריים להתנגד באש, שהיתה ברובה אש מ

התנגדות-קלושה

למעשה, לא היה צריך כוח הפשיטה
המשורייני של צה"ל להיכנס לשום קרב
ממשי. כל מה שנשאר ללוחמיו לעשות
הוא להורר ולירוק אש ולהשמיד כל מה
שנראה בדרכם. לא היו קרבות שריון ב
שריון, וגם ההתנגדות, במידה שנתקלו בה,
היתה קלושה ובלתי מאורגנת. רק במוצי
בים הגדולים, סביב תחנות המכ"ם בראס
אבו דראג' וראס זפרנה, ניסו חיילים מצ
ריים להתנגד באש, שהיתה ברובה אש מ